

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknel minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Perenyi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona félévre 6 ko-
negyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknel minden szó utá-
n 2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknel ár-
kedvezmény.

1905. November 27.

Főispáni beiktatás karhatalommal.

A „törvényes“ kormány egyik „törvényes“ kreaturájának „törvényes“ tényeiről leszzen szó.

Nem folyamodunk a szenvedélyességhez, ne vádoljon minket senki elfogultsággal. Száraz tényeket írunk le, magyarázat nem kell ezekhez. Akkor van józan gondolkozásu embereknél hidegvérre a legnagyobb szükség, mikor az indulatok leginkább felvannak szitva.

Rákóczy és Kossuth vármegyéje vagyunk. Több nagy embert adtunk mi e hazának mint bármely más törvényhatóság. — Zemplénre volt a tártörvényhatóságok szeme függesztve mindenkor, a legválságosabb időkben is és Zemplén nem lett hűtlen ősi hagyományaihoz.

Rajongó szeretettel viseltetünk hazánk iránt ezer év óta; dicsőséges ősök hősi vére, elnyomottak könyve egyetlen egy részét sem öntözte meg bőségesebben e földnek, mint a mi vármegyénket.

Átok lenne rajtunk, átkozottak volnának utódaink, ha más utra tévednének.

Nem! Nem fogunk eltévedni! Leomlottak a válaszfalak és amidőn ma megöleljük egymást, a honszerelemnek könyve, a hazafiui bánat keserve ül szemünkben.

Engedelmeskedtünk szentesített törvényeinknek. A Corpus Juris Hungarici volt a mi bibliánk, ez volt a mi erősségünk, ez lesz a jövőben is.

Tiszteltük fölkent koronás királyunkat, — tiszteljük ma is. Szeretettel, hűséggel vettük körül a trónt, vérünk folyt érte, vagyonunkból ezer- meg ezernyi milliókat áldoztunk hűségünk bebizonyítására.

A tatár csordák nyilait a mi testünk fogta fel először, az ellen dárdái a mieink szívét járták át legtöbbször. Ott voltunk a

török elleni évszázados harcokban, ott voltunk a pozsonyi országgyűlésen is. De ott voltunk — és pedig a törvénykönyvvel kezünkben mindenhol, amikor és ahol erőszak, elvakultság tört ellenünk.

Kudarcot sehol sem vallottunk. Az erőszak, a jogfosztás gyászos hírü vitézei mikor azt hitték, hogy már-már letörték bennünket, mikor a gonoszság már önállóságunk fölött vélt halotti tort ülni: akkor csak azon vette magát észre, hogy érefalakra talált, melyeken sem önkény, sem erőszak, sem a gonoszság bármiféle fufangjának fegyvere át nem hatol.

Nagy esemény történt nálunk ma is.

A nemzet által megvetett, leköpött kormány kiküldötte, főispáni címet viselő megyefőnök örgróf Pallavicini Alfréd beleült Zemlén vármegye főispáni székebe.

Az ősi székház tanácstermének a vármegye közönsége által lepecsételt ajtajáról az erőszak letépte az aranypecsétnyomóval oda ragasztott pecsétet, tolvajkulesokkal felnyitott szentélyébe bevonult az erőszak képviselője. Igaz, hogy esendőrök, katonák sorfalai közt, de hát az erőszaknak a fegyveres erő az egyedüli támasza, ez az a vak eszköz, mely nem vér a mi vérünköl, csak vagyonunkból fentartott, pénzünköl élő idegen valami, melynek a mi szívünkkel nincs rokonérzelme, melyöl a k. k. szellem kiölte a gondolkozást és ennek helyébe az ezen fegyveres erő teljes egyéniségét uraló vak engedelmesség szellemét oltotta be.

Herosztrateszi dicsőségre vágyott a rokkant generális miniszterelnök, — elérte. Átkába foglalja nevét tizediziglen való unokánk is; — nemzetünk dicsősé-

ges történelme egy sötét lappal bővül, amelyen Fejérváry és Kristóffy et Comp. lesznek gyászos szereplők.

Kibocsátották velük rokon érzelmü apró gyászmagyarkákat szerte a hazába. Elküldték a velük rokonérzésü egzisztenciákat hódító hadjáratokra; adtak egy ember mellé 300 fegyverest, nehogy baja essék a választottnak. Kár volt.

Ha egyetlen zsandár vagy katona nem jó, akkor sem bántotta volna Zemlén népe az előkelő idegent. És a nép udvarias, előzékeny, ennek van érzéke a tisztesség iránt, ez becsületben tartja a vendégjogot.

Az a tömeg, mely meghajigálta az örgróf urat, az nem Zemlén népe. Csöcselék nem csinál politikát, inas gyerekek nem irányítják a közéletet. A hajigálók és abcugolók sorában nem volt egyetlen polgár ember, mert Zemlén polgársága nem aljasodott annyira, hogy még csak sarat is venne kezébe annak a bepizkítására, akit bepizkolt előtte ugys az erőszakkal való cimborálás.

Megvetésünk kíséri az új megyefőnököt, mint az erőszak politikájának vak eszközeit. Hiába mond bármit, hiába ígér népjogokat, a „végtelen nyomor és szenvedés“ alóli fölmentést, nem hiszünk neki, nem értünk vele egyet soha, — szívünkben nincs számára hely.

Zsandárszurony őrizheti testi épségét, ez nem fog változást teremteni. Különben kár is a fáradságért, mert egy sem bántanók. Éljen, ha tud. Felölünk tehet amit akar, mi megyünk a magunk utján, a hazaszeretet, a törvénytisztelet által kijelölt utakon.

A tuleróvel szemben a békés polgár tehetetlen. Nem a karok harcát, hanem az érzelmek har-

cát folytatja ez a polgárság. A szellem pedig nem állítható szuronyok elé, annak nem árt sem ágyu, sem puska, sem szurony, sem börtön, sem akasztófa.

Vonja le az új főispán ezekből a következtetést.

Soha szebben viselkedő polgárságot nem látott senki, mint az új helyit e zavaros napokban.

Szinte halotti csend honolt. Még talán a gondolatok is csendesebben vonultak át az agyvelőkön, mint máskor.

Ez a halotti csend volt a legmélyebb megvetésnek legkiáltóbb bizonyítéka.

November 25-én már itt volt a városban 150 esendőr. Egy-két suhanagyerek, inasok, apró diákok megbámulták a hatalmas szál legényeket; ezek még politizáltak is, de a polgárság csendes maradt.

Vasárnap, nov. hó 26-án délután megérkezett a katonaság is. Senkisémet törődött velük, — törődjenek ők a főispánnal.

November 27-én, a főispán által önkényüleg összehívott installációs közgyűlés napján városunk úgy nézett ki, mint az oroszországi városok mostanában. Azzal a külömbséggel, hogy itt sem nem raboltak, sem főispán-husra nem áhítottak az emberek.

A közgyűlés 10 órára lett kihirdetve. A vármegyeházát esendőség, katonaság teljesen ellepte, járőrök cirkáltak a városban is mindenfelé, de bizony semmi dolga nem akadt a nagy hadseregnek.

9 óra felé kezdtek kíváncsiak és egy, a Fehérváry-kormány politikáját helyeslő bizottsági tag is, szálíngózni a megyeházába. Ide csak a főispán által kibocsátott elnöki körlevél felmutatásával lehetett bejutni.

10 órakor megjelent az új megyefőnök. A nagy tanácsterem teljesen üres volt, csak a hírlapírók vonták meg magukat egy sarokban.

Az utcák képe.

November 27-én kora reggelre a város Fő- és Kazinczy-utcájának csaknem minden házára feltűzték a fekete gyászlobogókat. Némely házon párosan is. Az 68 vármegyeházára is feltűzték a gyászlobogót, hogy messzire láthatólag hirdesse a most benne lefolyó gyászszertartást. A huszárság már 7 óra előtt eltele a megyeház elötti teret és a Fő-utca egy részét. A közönség, mely nem gyűlt össze nagy számmal, halotti csendben szemlélte a törvényesség temetését, a főispán szomorú gyászpompáját. Mondhatjuk, hogy rettenetes volt ez a kép. Az idegenek azt kérdezték: „Kit temetnek?” Egy lukai asszony: „Kit akasztanak?” Egyik hazafias katolikus pap azt mondta munkatársunknak: „No ez igazi nagypéntek!” — A függetlenségi és disszidens-pártok vezérférfiai fogadták a vasutól ezrével beözönlő vidékieket s a bizottsági tagokat kalauzolták a színházba. A város polgársága a városház udvarán kezdett gyülekezni. — A hangulat az utcákon nyugott, méltóságteljes. Egy hiányzik csak: a villamlámpák gyászfátyollal való bevonása és felgyújtása. — Vajjon Pallavicini urnak majdani temetése lesz e ilyen gyászpompás, mint politikai pályájának kezdő napja?

Gyászlobogók a városban.

Vasárnap, nov. 26-án délben a következő szövegű gyászkeretbe foglalt plakátok jelentek meg:

Polgártársak! Hétfőn gyásznapja lesz Ujhelyben a magyar szabadságnak. Tüzzünk-e napon fekete zászlókat a házakra!

A plakátok elterjedése után hamar láthatók lettek a Kossuth- és Kazinczy-utca és a fekete lobogók. A vonatokkal beérkező vidékiek meglepetten kérdezték a „nagy halott” nevét, akit a város gyászol. A helybeliektől azt az értesítést nyerték, hogy a szabadság halt meg ma Zemplén vármegyében.

Vármegyei gyűlés a színház termében.

Reggel fél 9 óraker a bizottsági tagok és a vármegyei tisztviselők kivétel nélkül színültig megtöltötték a színház nagy termét; ily impozáns számmal még nem láttuk együtt a megyebizottsági tagokat, ott volt mindenki aki csak mozogni tudott, a földszinti és két sor emeleti páholyokat a polgárság nagy sokasága foglalja el; hatalmas éljenzés fogadta gróf Hadik Bélát, Dókus Gyula alispánt, Matolai Etelét s az egyesült ellenzék többi vezérférfait. Megérkezett báró Vécsey Tamás is az új megyefőnök unokabátyja, ki az ismeretes levelet írta az új megyefőnöknek, hogy t. i. önkézzel fogja kidobni a megyeháza ablakán, meg is éljenzették a bizottsági tagok; érdekes volt mikor valaki elkiáltotta „éljen a nagybácsi,” nagy éljenzés követte a felkiáltást, míg Vécsey bárón meglátszott, a keserű mosoly. — Soh'se bántsa — ez a rokoni kötelék Vécsey bárót, megmutatta ő törhetlen hazafiságát már akkor, amidőn az említett levéllel mintegy kitagadta unokaöcsését a rokonságból.

Ezután iveket tettek az asztalra, melyeket a jelenvolt bizottsági tagok és tisztviselők aláírtak, 7 iv telt meg aláírásokkal, majd Matolai Etela a 100-as bizottság elnöke foglalt helyet az asztal mellett s a 100-as bizottság határozata értelmében kérte az egybegyűlteket, hogy sorakozva vonuljanak a vármegyeháza elé, egyben kérte az egybegyűlteket, hogy a kirenvelt karhatalmat sem szóval, sem tettleg ne érintsék, nehogy fegyveres beavatkozásra szolgálgtassék ok; igen helyes és okos eljárás volt ez a figyelmeztetés, mert a hangulat izzó volt.

Ezután az egybegyűlteket kalap levéve elénekelték a szótartot és négyes rendbe sorakozva a nagy tömeg elindult a vármegyeház elé.

A jelenvolt bizottsági tagok névsorának nagy részét itt közöljük:

Dr. Löcherer Lőrinc megyei főorvos, dr. Adriányi Béla, Fuchs Jenő, Bernáth Béla, Kincsesy Péter, Székely Elek, Thuránszky Tihamér, Haidinger István, Czibur Bertalan, Isépy Géza, Péter Mihály, Bálint Dezső, Horváth Hugó, Miklós Béla, Kemechei Béla, Szentmihályi Bertalan, Gecei Lajos, Kovács Gábor, Szomjas Ferenc, Inatko Emil, Fábry Béla, Gruska Lajos, Rácz János, Szemere Géza, dr. Marikovsky Pál, Kolozváry Ödön, Frimmer József, Wischan József, Görgey Pál, Bélafi Kálmán, Magyar János, Salacz Lajos, Olbey János, Mihalovics Ferenc, Prihoda Etele, Köröskényi István, Menyhárd Lajos, Derényi Gyula, Iványi B. Károly, Derfiák Béla, Páyer Ferenc, dr. Engel Jakab, Krauss János, Bárczy Gusztáv, dr. Eperjesy Lajos, Kudász Kálmán, Gecei Péter, Lippóczy Norbert, Kossuth János, Dorosnyák Gyula, Kelemen Kálmán, Walther László, Csurgovich György, Kádár Gyula, Bassnár Pál, Czehlár Gyula, Mizsák József, Tertinszky Gyula, Fonyi Árpád, Somogyi Gyula, Bódy Károly, Bodeczky Éde, Horváth Pál, Kövér Zoltán, Potouizky Dezső, Barna Bertalan, br. Fischer Gusztáv, Cseley Lajos, dr. Szepessy Arnold, Schön Andor, Katinszky Géza, Szöllösi Arthur, Lóda József, Hankó Gyula, Malcher Béla, dr. Székely Albert, Vitt József, Braidsver Béla, Dudás János, Szabados Mihály, Fröhlich Gyula, br. Vécsey Béla, Ifj. Bajusz József, Benecik Béla, Sebeő Gyula, Bajusz Zoltán, Szabó Zsigmond, dr. Tátray Dezső, Isépy István, Andrássy János, Mester István, dr. Fried Lajos, Görgey Géza, Pilissy László, Seszták Pál, dr. Friedmann Armin, Lantos István, Ehlert Gyula, Moskovitz Géza, Füzessey Ödön, Isépy Zoltán, Takács Pál, Benyovszky Barna, Dókus Gyula alispán, Pilissy Béla, Korehma Menyhért, Móró Géza, Miklósy István, Davidovics Adolf, Szokolák János, Kolonay Tamás, Reviczky Imre, Zalay Andor, Szabó Gyula, Mandel Imre, dr. Schön Hugó, Widder Gyula, dr. Reichard Salamon, Kovács Gábor, Margitay Ferenc, Kvaszinger József, Constantin Géza, Molnár János, Pethő Dániel, Májér Sándor, Nagy Barna, Markovits János, Péchy Gusztáv, Mandel Rudolf, Rozsos Kálmán, Persenszky Lajos, Tasonyi József, Hiszem Kálmán, Harmatta Andor, Pápay Pál, Bettelheim Márton, Czékus Géza, Kula Pál, Zavuthy Sándor, Fleiszner Frigyes, Székely Imre, dr. Kellner Soma, Kolozsy Ferenc, Pornáffy Gyula, Matyi Béla, Móró Gyula, Görgey László, Jeney István, Mattyasovszky Kálmán, dr. Marthon Sándor, Spisovszky Imre, Hutter Kálmán, Sztanykovszky Sándor, Zvolenszky József, Kálnásy Károly, Bányay Bertalan, Mauks Árpád, br. Sennyey Géza, Spillenberger József, Meczner Gyula, Füzessey Tamás, Matolai Etele, Péchy Adám, Nemes Sándor, Gortvay Aladár, br. Fischer Lajos, dr. Bessenyei Zéno, Bajusz Andor, Hericz Sándor, Pintér István, Pekáry Gyula, Venglársek József, Kerekes Szilárd, Lacsny Lajos, Bernáth Béla, Karezub Géza, dr. Buza Barna, Saenger Árpád, gróf Hoyos Viktor, Bernáth Aladár, Kiss Károly, Dókus Ernő, Dókus Mihály, Császár Pál, Dókus László, Lászlófi László, Kondor Miksa, Lehoczky Endre, Kossuth Elek, Sztankó László, dr. Kállai József, br. Vécsey Alfons, Gf. Széchenyi Ernő, Csuka Ödön, Malonyay Tamás, Hubay Kálmán, Nagy Adolf, Siskovits Ödön, Bárczy Balázs, Szinyey Gerzson, Kárász Imre, Páló-

czy József, Nagy János, dr. Szirmay István, dr. Marikovsky Pál, Diószeghy Pál, Jelenek Adám, Osváth Mátyás, ifj. Horváth József, Markovits Miksa, Pekáry Géza, Madarassy Béla, dr. Róth Mihály, Rothfuchs János, Ganzagh Miklós, Sáray Béla, Ambrózy Nándor, Haraszthy Miklós, Föző Péter, Illésházy Endre, Retteggy Andor, Hericz Márton, dr. Artai Henrik, Dunka Gedeon irnok, gróf Andrássy Géza, gróf Hadik Béla, Meczner Béla, Thuránszky László, Malonyay Ferenc, dr. Hornay Béla, Benecik István, Diószeghy János, Nemthy József, Princz Lajos, Gerich Gyula, gróf Wengerszky Viktor, dr. Szent-Györgyi Zoltán, Fejér Elemér, ifj. Duresinszky Gyula, dr. Farkas Róbert, Pajkossy Gyula, Dudits János, Reuter Rezső, Szoták István, id. Bajusz József, Nyomárkay Ödön, Nyomárkay Aurél, Dombay Arthur, Antalóczy Kornél, Czigányi Géza, Horváth Mátyás, Báthy Gedeon, Semsey Sándor, Szentiványi László, Schön Andor, Ambrózy Ágoston.

A bizottsági tagok és tisztviselők felvonulása.

Érdekes látványt nyújtott, midőn az óriási tömeg a színházból elindult és a Korona-utca végéig vonult. — Csatlakozott a menethez a polgárság és a vidékről bevonult közönség is úgy, hogy a tömeg több ezer főnyi volt. Midőn a roppant tömeg a Korona-utcaból ki kanyarodva ezt a sokaságot a lovasság parancsnoka megátta, rögtön haptákat vezényelt s lóra ültette a huszárokat. Azt hitte, hogy itt rögtön emberhalál lesz, pedig csalódott, mert a tömeg a legnagyobb nyugalommal vonult fel és csendben foglalt állást a megyeházal szemben levő járdán. A sokaság oly óriási volt, hogy a nagy templomtól kezdve a Wekerle térig ember-ember hátán szorongott. Az itt levő házak ekkorra már el voltak borítva gyászlobogókkal, nem volt üzlet és ablak, ahonnan 2-3 gyászlobogó ne hirdette volna a hazafiai bánatot, a törvényesség temetését! Több bizottsági tag is gyászlobogót lengetett kezében s midőn közben a vármegyeház árbocára felvonták a gyászlobogót, óriási éljen riadal történt felé.

Mint mindenütt, úgy itt is oly méltóságteljesen viselkedett az ezrekre menő tömeg, hogy egyetlen karhatalmi beavatkozásra nem volt szükség. Az utvonala a közlekedés elől ez időre el volt zárva. — A tömeg, melynek igazi helye ott lett volna bent, a csendőrök által őrzött színház falai között, szánalmas mosollyal, de megvetéssel tekintett arra az ősi épületre, ahonnan ő most ki van rekesztve és az önkény üttőt abban tanját. Érdekes volt egy étes, fekete öltözött matróna, aki a tömeg közé jutott, s midőn kérték, hogy távozzék a roppant tolongásból, elfogódott hangon kiáltotta: Itt akarok meghalni, hazánk-, szabadságunkért! Nem törődöm vele, ha elgázolnak is.

10 óra előtt néhány perccel Kardot ránts-ot vezényelték (természetesen németül) a huszárságnak. Erről tudta meg a közönség, hogy most teszi az esküt a főispán és az óriási tömeg könyezve kiáltotta: Most bocsátják le s sirba a mi alkotmányunkat, szabadságunkat!

A tanácstermek feltörése.

Az u. n. kis tanácsterem ajtajáról a pecsétek már a kora reggeli órákban eltávolítva s az ajtó felnyitva lett. A nagyteremnek a folyosóra nyíló bejárata 3/4 10 óráig zárva volt. Ekkor megjelent az őrgrof egy csendőrszázados kíséretében s a dugaszban tartott honvédszázalójbeli puskaművest előparancsolva, az őrgrof saját kezeivel tépte le a pecséteket, a puskaműves pedig tolvajkulesccsal felnyitotta

az ajtó egyik szárnyát. A másik szárnyat, mely tolózárral jár, az őrgrof maga nyitotta ki. Ezután kitérta mind két ajtószárnyat s a fütetlen, dohos levegőjű, poros tanácsteremben, hol az asztalon terítők sem voltak, a székeket ujjnyi por lepi, — a főhelyre ment az őrgrof ur, leült s várta a 10 órát. A tanácsteremben egy csoport hírlapírók kívül senki sem volt.

A „Közgyűlés”

Ilyen közgyűlése még nem volt soha Zemplén vármegyének. Jelen volt rajta 1, azaz o. é. egy bizottsági tag. Ott volt ugyan a főispáni titkár is, de ez hivatalos minőségében. Rajta kívül a megjelent egy bizottsági tag, az egyetlen gyászmagyar Wohlmann Kázmér krasznabrodí lakos. Jegyezze meg magának minden zempléni ember ez elszerecséltenedett osztrák ur nevét. Ha ez nincs ott, nincs „közgyűlés” és az erőszak embere szégyenkezve távoztól volna az ősi színházból.

Az idegen ur eskütétele.

Dr. Bélavári Burchard Andor a főispán elé állt, aki felolvasta az újdonsült aljegyzőnek az eskümintát, melyet ez (bizonyára hazafias meghatottságában) rémitően kínos nyöszörgéssel mondott a főispán után. Az újságírók gárdája nem győzött eleget nevetni a Credóba cseppent Pilátus kinlódása felett.

Az eskütétel.

Pontban 10 óraker 3 ur lépett a nagyterembe. Az őrgrof felemelkedett helyéről, egy papirlapot vont elő s az üres terembe belebeszélte, hogy őt a király Zemplénvármegye főispánjává nevezte ki, tehát leteszi a hivatali esküjét. Midőn arra a szóra került a sor: „Magyarország alkotmányához hű leszek,” az őrgrof „alkotmányos”-t mondott s azután igazította helyre. Az eskü elmondása után egy hang a 3 uré közül valamelyik felkiáltotta: Eljen a király. De visszhangot csak a falaknál keltett. Az őrgrof ezután kijelentette, hogy mivel a vármegyei tisztviselői kar, hivatalos felszólítása dacára is megtagadta az engedelmességet, hogy t. i. a „közgyűlés”-re jegyzőkönyvvezetőt küldjön ki, ő a mai „közgyűlés” jegyzőkönyvvezetésével dr. bélavári Burchard Andort bizza meg, akit ezennel tb. vármegyei aljegyzőül kinevez s tőle a hivatali esküt kiveszi.

A vármegyei közgyűlés folytatása a színházban.

Mikor a biz. tagok megtudták, hogy a főispán felolvasta esküjét, ismét négyes rendbe sorakozva elvonultak vissza a színház termébe, folytatni a vármegyei közgyűlést. Itt Meczner Béla, a 100-as bizottság elnöke emelkedett szólásra. Elmondotta az eskütétel gyászos történetét s kijelentette, hogy mivel az aktusnál sem vármegyei tisztviselők, sem biz. tagok nem voltak jelen, az eskütétel semmis. Konstatálja, hogy a közgyűlés a színházban lett megtartva.

Ezután dr. Buza Barna egy indítványt tett, melynek szövegét ezzel kezdte: „Tekintetes Vármegyei Közgyűlés,” Az indítvány tartalma az: mondja ki a közgyűlés, hogy Zemplén vármegye törvényhatósági bizottsága eddig hozott alkotmányvédő határozatait fentartja; tisztviselőinek maguktartásáért köszönetet szavaz s őket úgy anyagi, mint erkölcsi tekintetben támogatja és őket a főispánnal való érintkezéstől eltiltja. Az indítványt a közgyűlés egyhangulag elfogadta.

Végül Meczner Béla szólalt meg fel s kérte a bizottsági tagokat, hogy őrizzék meg eddig tanusított nemes magatartásukat és nyugalmukat.

RUM, COGNAC és TEA

nagy választékban és jutányosan kapható
HRABÉCZY KÁLMÁN gyógyszerész üzletében (DROGERIA.)

Sátoraljuhely, Főter.

Finis Comediae.

A főispán az új tb. aljegyző fel-
esketése után kijelentette, hogy a
„közgyűlésnek több tárgya nem lé-
vén”, azt berkeszti. Fogadta az egyik
gratulációját s halotti esendben eltá-
vozott.

A főispán meggyiszin brokát dol-
mányt, vadgalambszin nadrágot, fekete
magyar zsimát és sastollas kucsmát
viselt.

Hangja szép, erős, kellemes, hi-
bátlan magyarsággal beszél. Milyen
kár, hogy e derék ifju ember ily gyá-
szos szerepre vállalkozott!

Tudósítónk volt az első, aki le-
rohant a „közgyűlésből” az utcára,
hol ezekre menő tömeg várakozott, s
elkiáltotta: Megtörtént, letette az eskü-
t. — A tömeg néma, esendes maradt,
a megyeházzal szemben, a járdán ál-
lást foglalt bizottsági tagok pedig a
Hymnust énekelve elvonultak a szin-
házba, hol a gyűlést folytatták.

Tapasztalatok.

Volt valami rettentő, valami ki-
magyarázhatatlanul rémes ebben az
eskütételi aktusban. Az a szép, dél-
ceg ember, aki vak eszköze lett az
erőszakos kormányznak, mikor szólan
kezdett: Tisztelt Törvényhatósági
közgyűlés! önkéntelenül elneveltük
magunkat. Egy polgártárs, aki bá-
muló minőségben jelent meg, oda
szólt az újságíróknak: Hát van köz-
gyűlés? Hol van itt a közgyűlés?

Az ősi boltimek rettentő tompa-
sággal verték vissza a szavakat, —
mint pusztában kiáltó szó... csak-
ugyan úgy hangzottak azok el...

A vármegyei hivatalokban egyet-
len tisztviselő sem volt délelőtt jelen.
Polgárságunk imponáló módon,
mondhatni gyönyörűen viselkedett.

A katonaság és csendőrség d. e.
10 és fél órakor elvonult a városból,
csak néhány csendőr maradt a főis-
páni lakosztály és lakója védelmére.

1500 korona a százas bizottság
rendelkezésére.

Dókus Gyula alispán üdvözlése.

— nov. 27.

Zemplén vármegye 451 községe
közül Tiszakarád az első, melynek ha-
zafias polgársága mélyen átérzi a je-
len helyzet fontosságát, és a derék
magyar község mint Cheops a többi
gúllak közül, emelkedik ki hazafiúi
áldozatkészségével.

Tiszakarád község lakosságának
egyetértő véleménye alapján a most
nevezett község képviselő-testülete f.
hó 24-én tartott közgyűlésében 1500
koronát szavazott meg a nemzeti el-
lenállás céljaira s azt a százas bizot-
tság rendelkezésére bocsátotta. Egyben
a vármegye nagynevű alispánját fel-
iratilag üdvözlöi s vele mindenben
szolidárisnak vallja magát.

Amidőn örömmel regisztráljuk a
derék község előjáróinak hazafias
lelkességétől sugallt e nemes cselek-
ményét, példaként állítjuk Tiszakarád-
ot vármegyénk többi községei elé.

A karádiak kiadták a jelszót:
Előre! A többiek folytassák! Utánad!

— nov. 27.

Tértivevényes levelek. A főispán
4—5 nap előtt Ujhely minden hiva-
talának vagy közigazgatásának vezető-
jéhez névre szóló, térítvevényes aján-
lott levelet intézett, melyben felhívta
őket, hogy installációján s ezután
tisztelgően jelenjenek meg. A le-
veleknek azonban, mint a következ-
mények igazolták, vajmi kevés ered-
ményük volt. A hivatalból fogdosott
tisztelgők rémségesen gyér számban
jelentek meg, ezek is csak az eskütét-
el után egy órával bandukoltak fel

nagy szomorúan. Névszerint ezek vol-
tak: Mauks Endre pénzügyigazgató,
Dános Miklós kulturménöki hivatalfő,
Beregszásy István tanfelügyelő és
Koczurek Ferenc állam egészségügyi
felügyelő. Állami hivatalnokok lévén
az illetők, e tényük némileg enyhébb
beszámítás alá esik.

Visszaküldött elnöki körlevelek.
Az installációs közgyűlésre szétbo-
csátott főispáni körlevelek nagyrészt
a bizottsági tagok visszaküldték, igeu
sokan falbontatlanul.

Vármegyei tisztviselők értekezlete.
Dókus Gyula alispán ma délelőttre a
vármegyei tisztviselőket értekezletre
hívta meg, mely alkalommal a to-
vábbi teendők felett tanácskoztak.

HIREK.

— Lapunk jelen száma közérdekre
való tekintettel a rendesnél egy nap-
pal előbb jelent meg.

— Személyi hír. A Sátoraljauj-
helyben ma, nov. hó 27-én a városi
színház termében tartott rendkívüli
vármegyei közgyűlésen megjelentek
gróf Hadik Béla, gr. Andrássy Géza
és báró Sennyey Géza bizottsági ta-
gok is, kik a délutáni gyorsvonattal
utaztak el.

— Felosztott munkásgyűlés. La-
pank előző számában megírtuk, hogy
a sátoraljaujhelyi cipész- és eszma-
diasegédék a Rákóczy-utcai Hungária-
épületben gyűlést akartak tartani. A
gyűlést dr. Bánóczy Kálmán h. rend-
őrkapitány tudvalevőleg betiltotta,
illetőleg a szocialisták bejelentését
tudomásul nem vette. Mind ennek
dacaára a szocialisták összegyűlekeztek
és tanácskoznai akartak, de ebben a
rendőrség megakadályozta őket. Kel-
ner Sámuel rendőrkapitány ugyanis
kellő számú rendőrrel megjelent a
helyszínen és a gyűlést feloszlatta.

— Homonna-szűtikesini vasut. A
kereskedelmiügyi miniszter dr. Rud-
nyánszky Jenő budapesti ügyvéd-
nek az államvasutak Homonna állomá-
sától Lácálfalva, Házsinna, Nagyke-
menceze, Modra, Czirókahosszmező,
Czirókabéla és Szinna községek ha-
tárain át Szűtikesinig vezető rend-
es nyomtávu, vasutvonalra az elő-
munkálati engedélyt egy évre meg-
adta.

— Dalestély. A „Bodrogközi Dal-
os Kör” folyó évi december hó 2-án
A „bodrogközi Kaszinó” helyiségében
dalestélyt rendez. Kezdeté este 8 óra-
kor. Belépő díj nem tagok számára
személyenként 2 korona.

— Az elhagyott gyermekekért. A
belügyminiszter az elhagyott gyer-
mekek védelméért körrendeletet in-
tézett a megyék és városok törvény-
hatóságaihoz. Utasítja az alispánokat,
hogy azon szülők ellen, akik gyer-
mekük ellátásáról nem gondoskodnak,
a gyámhatóság megkeresésére köz-
igazgatási uton kell eljárni. Ha pedig
a szülők az állami gyermekmenhely
igazgató-főorvosának gyermekük el-
tartásáért bizonyos összeg lefizetésére
kötelezték magukat és ezen kötele-
ségüket nem teljesítik, — az eljárás
ellenük a gyámhatóság megkeresésére
szintén közigazgatási uton hajtandó
végre.

— A kikoszarzott kérők boss-
szuja. A mai válságban, amikor olyan
nehéznek jutnak főként a leányok
— szinte hihetetlen eset történt a
napokban egyik közeli faluban. Szabó
Juliskának ugyanis három kérője
akadt egyszerre. Mind a három derék
szál legény s jómódu gazdaemberek-
nek a fiai. Nehéz is lett volna a vá-
lasztás, ha a szép leány szíve még
szabad lett volna; csak hogy azt már
régén elfoglalta Kovács Mihály, a falu
legszebb legénye, aki szintén a kérők
közé volt. Mosolyogva, pirulva mondta
hát Szabó Juliska szíve választottjának
a boldogító igent s még a kö-

vetkező vasárnap a kézfogót is meg-
tartották. Későre járt már az idő a
mikor Kovács Mihály haza igyeke-
zett Szabóktól. A bortól meg a sze-
relemtől is mámoros volt kissé a le-
gény s észre sem vette, hogy valaki
megszólt a háta megett. De arra
már föleszmélt amikor egy erős kéz
hirtelen megfogta, egy másik pedig
ismertetni kezdte botjának és kezé-
nek erejével. Védekezni akart, de
kettővel nem bírt s így tűrni kellett
a rá mért csapásokat. Amikor aztán
azok megelégtették a barátságos si-
mogatásokat, odébb állottak, de az
egyik még gunyosan vissza kiállította:
— Ne haragudj Miska, csak a jó ki-
vánatainkat akartuk neked elmon-
dani a kézfogód napján. — Kovács
Mihály pedig azóta meg is köszönte
már a jókívánatokat, amennyiben fel-
jelentette bántalmazóit, — a két ki-
koszarzott kérőt.

— Hajlütetés. A feltalálások tör-
ténete egy újabb eseményvel gaz-
dagabb lett. Valami zseniális elme
föltele ugyanis a kérdést, hogy ha
fogakat lehet a szájba berakni, ha a
levágott orr helyett lehet újat csi-
nálni, miért ne lehetne haját is ül-
tetni a fejbőrbe? Azt állítják külön-
ben, hogy a kérdésre maga a kér-
dező megtalálta a feleletet is és most
kísérleteket tesz Párisban a hajlüté-
tessel s a hajszálakat ép úgy bele
tudja plántálni gyökereitől együtt a
kopasz tarkóba, mintha csak káposzta-
ültetésről volna szó. Ha ez a fölfede-
zés történetesen beválnék, akkor csak-
ugyan nincs többé kopasz fej s nin-
esen hajnövesztő-kenőcskészítő egy-
szerre esdőt fog mondani.

— „Nnincsanépekkkenyerrre.”
Csodabogar ez, de sajnos: valóság.
Mert a kormány egyedül hü táma-
szoai, a nemzetközöiek, akik feltaláko-
tak már országsorsát intéző politiku-
sokká is, akik folyton mágnás- és
papi uralmat kifogásolnak, „mágnás-
csöcseléket” abucognak, „fekete-ban-
dától” rettegnak, Zemplén vármegye
népét mindenáron megakarják men-
teni a kivándorlástól, ingyen Hala-
dással haladnak stb. — Ezek a hi-
vatlan országboldogítók ordítják mos-
tanában tele Ujhely város utcáit az-
zal, hogy „nnincsanépekkkenyerrre.”
— Pálkájá van, Jakaboká-
nyija is van, de „kenyerrre” nincs.
Oh! szegény nép! Ime, az éhségtől
elcsenevészedve, kiszáradt tagjaival
megnyomorodva, éhtifusszal küzdve
vajh! mit tehet mást — minthogy
minden estére más-más utcát választ
nagy eszméi propagálásának színe-
lyeül s miután az „Onképzőkörben”
teleítta magát, felháborítja a még
némi kis darab kenyérről bírók éj-
jeli nyugodalmát s bög: „nnincsan-
épekkkenyerrre.” Igaz, hogy egy-
egy cuci segéd ma Ujhelyben csekély
4—6 koronát keres naponta, igaz,
hogy a vendéglők, korezmák napról-
napra csak a felséges néppel vannak
tele, de hát mit tegyen, ha nincs
kenyerrre! Bezzeg a 3—4 száz fo-
rinton tengődő apró hivatalnok, az
ezeryi gondokkal küzdő kisiparos,
az fekete-banda; a kultura- és nem-
zeti becsület oltáira áldozatokat
hozó birtokos, papi osztály, az má-
gnás csöcselék, abcuúg! Mig a fel-
séges nép (?) akinek ubi bene ibi
patria, ez megmentené a hazát, csak
kenyerrre volna szegénynek! Való-
ban méltók egymáshoz, a kenyér-
telen nép és az alkottmánytalan
kormány. Elég lehetne már a ha-
szontalankodásból, mert ugy sem le-
het itt senkit boldondá tenni, csak
önmagukat tehetik azzá a bögönök.
A rendőrség pedig jól tenné ha a
nyakuk közé vágna.

— Dunky fivérek. cs. és kir. ud-
vari fényképezők társfőnöke f. évt
december 3-án és 4-én fog felvétele-
ket eszközölni sátoraljaujhelyi mű-
termében (Főtér 9. szám) ugyancsak
f. é. dec. 3-án sárospataki műterem-
ben is lesznek felvételek, ezal egy-
szerint az utolsók lesznek e sze-
zonban, mert a sárospataki műterem
tavaszig zárva marad.

NYILT TÉR. *)

Nyilatkozat.

Ugy Kula Pál vanceller egyete-
met végzett, mint Ujhely bíró, vagyis
szellemi ikertestvérekkel szellemi
harcot folytatni nincs szándékom.
Azon egyszerű oknál fogva, mert
arra éretleneknek tartom.

Több szavam önközé ninesen,
nyugodjanak igazi pihent elméjökre
valló babérjaikon.

Az igazságot pedig a felettes ha-
tóság megmondja.

Tállya, 1905. nov. 27.

Homoky György,
ev. ref. tanító.*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal
felelősséget a Szerk.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

Kesergő Helyben. Crêpe de Chine —
francia nyelven; tehát így kell helyesen írni.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Éhler Gyula.

HIRDETÉSEK.

Kiadó lakás.

Kazinczy-utcai új házamban
egy földszinti négy szoba, egy
nagy fedett veranda, fürdőszoba és
a többi szükséges mellékhelyisé-
gekből álló lakás 1906. évi május
hó 1-től kiadó.

Bővebb felvilágosítással szolgál:

Csapó Lajos.

A párisi kiállítás-
on aranyéremmel kitün-
tetve.Alapított 1886.
Kitűnően belőttvadász fegyverek biztos
önvédelmi revolverekszabályozott és jól hordó szoba- és kerti fegy-
vereket (Flouber) jól és olcsón szállít:FÖLDES L. puskaműves
Budapest, IV., Múzeum-körút 3.Régi fegyverek újakkal kicserélhetnek. — Javi-
tások olcsón. — Árjegyzék ingyen.Sátoraljaujhely r. t. város polgár-
mesterétől.

17684/905. szám.

Hivatalos hirdetmény.

Az 1906. évi január hó 1-től
1906. évi december hó 31-éig
szükségrendő irodai szerek és
nyomatványok beszerzése cél-
jából felhivatnak az érdekelt ke-
reskedők és nyomdatulajdonosok,
hogy a városi pénztárba befize-
tett 200 kor. óvadékról szóló
nyugtával ellátott zárt ajánlatai-
kat a város tanácsához címezve
1905. december hó 5-én déli 12
órájáig nyujtsák be.

Az árlejtési feltételek és a
szállítandó tárgyak mintái a hi-
vatalos órák alatt a közíg. taná-
csosnál megtekinthetők.

Az elkészve érkező ajánlatok
figyelman kívül fognak hagyatni.

A tanács, illetve a képviselő-
testület fentartja magának a jogot,
hogy az ajánlatok közül bár-
melyiket elfogadhassa.

Sátoraljaujhely r. t. város ta-
nácsának 1905. évi november hó
20-án tartott üléséből.

Székely Elek,
polgármester.

A nagy karácsonyi alkalmi vásár megkezdődött!!!

Szegő Sándor női és úri divataruházában Sátoraljauhely, Fötér.

Több mint 500 drb. selyem gyapju és flanell blous alkalmi árban.

Férfi és női fehéreneműek, nyakkendők, keztű, harisnya és zsebkendők, női és gyermek kötények, angol aljak és pongyolák, jouponok, övek és ridikülök óriási választékban.

Az összes kézimunkák helyszüke miatt mélyen áron alul!

Bérbeadó.

A kis törvényszék által használt Bercsényi-utcai épületben 2 utcai szoba, külön bejárat, továbbá ugyanott 2 pincelakás is, azonnal bérbeadó.

Értekezhetni Spindler Pállal. (Tejcsarnok.)

Legalább 5 korona napikereset!

Házimunka kötőgéptársaság
részére keresünk, mindkét nembeli egyéneket gépeinken való kötésre. Egyszerű és gyors munka, egész éven át otthon. — Előismeretek nem szükségesek, távolság nem határoz, a munkát mi értékesítjük.

Házimunka-kötőgép-társaság
Thos. H. Whittok és Társa
Prág, Petersplatz 7-177.

KOCSI

acetylen-lámpák!

Gőzeke, kocsirud, spitzbogen, asztali-, udvari-, kerti-, utcai-, istálló-acetylen-lámpák.

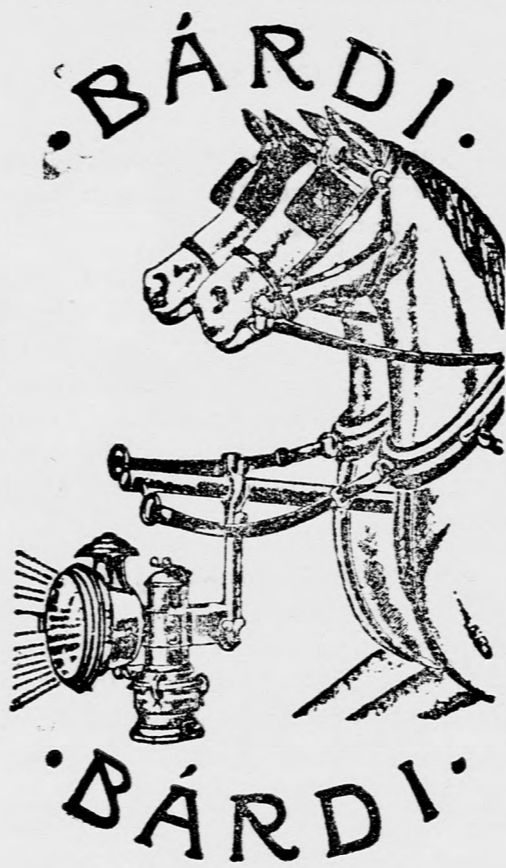
BÁRDI JÓZSEF

BUDAPESTEN

VI., Gyárutca 10. szám.

(Andrássy-ut és Király-utca között.)

ÁRJEGYZÉK INGYEN.

Az elmúlt rendkívüli száraz nyár folyamán ismét a

Küküllőmenti

Első Szőlőoltványtelep

(Tulajdonos: CASPARI FRIGYES MEDGYES, 86. N.-Küküllőmegye)

volt az egyedüli az egész országban, mely oltványait óriási mennyiségű, naponta 5 millió liternyi vízzel öntözte, s ennek folytán az egyedüli szőlőtelep, amely ez évben is valóban szép és minden tekintetben kifogástalan minőségű szőlőoltványokat szállít. — Képes árjegyzék számos elismerő levéllel ingyen és bérmentve.

Nagy karácsonyi occásio!

BARNA DEZSŐ

uj női divat és selyemáruházában
Sátoraljauhely, Fótózsde mellett

Deczember 1-től-31-ig bezárólag.

NAGY VÁLASZTÉK: női angol divat kelmékben, selymekben, szőnyeg, függöny, ágyterítő, valódi angol plaid, vászon és fehéreneműekben.

Mintákat kívánatra bérmentve küld.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Zörlesztéses kölcsön.

Értesítjük a t. ez. közönséget, hogy Sátoraljauhelyben és nagyobb vidéki városokban levő házakra, továbbá földbirtokokra 10-70 évig terjedő

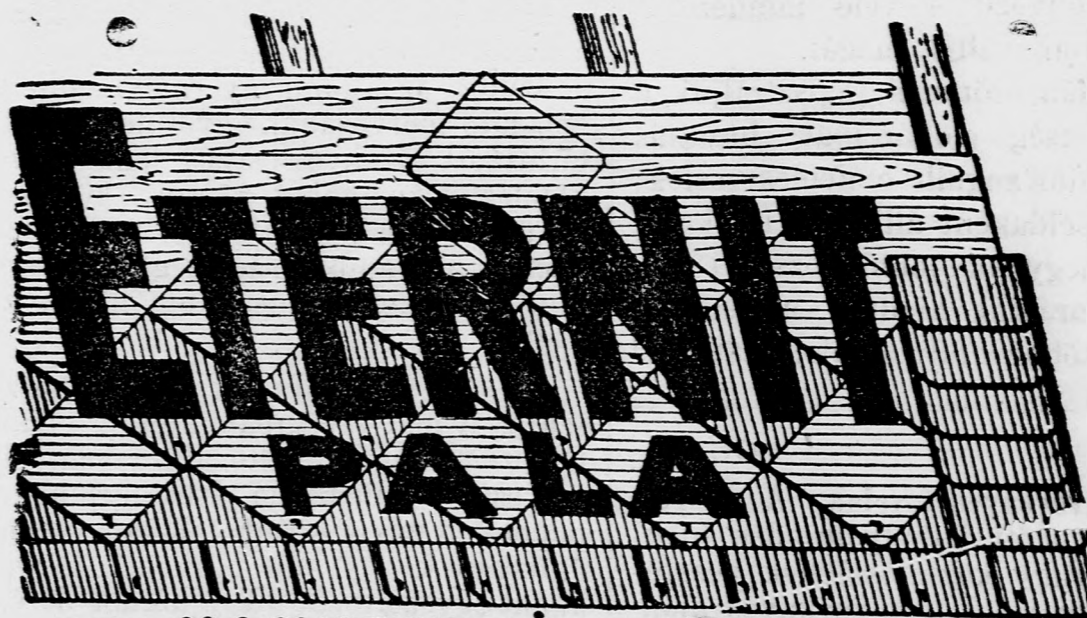
törlesztéses kölcsönöket

eszközlünk.

Az ide vonatkozó közelebbi felvilágosítások hivatalos helyiségünkben megszerezhetők.

Sátoraljauhelyi Polgári Takarékpénztár
és Hitelegylet.

A JELENKOR LEGJOBB TETŐFEDÉSI ANYAGA

MAGYARORSZÁGI KÖZPONT:
ETERNIT MŰVEK HATSCHÉK LAJOS
BUDAPEST-VI., ANDRÁSSY-ÚT 33.